

OSPRZĘT LINII TELEKOMU- NIKACYJNYCH	NORMA BRANŻOWA	BN-68
	Telekomunikacyjne linie napowietrzne i kablowe	3238-03
	Ubijaki	Grupa katalogowa VI-97

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są ubijaki ręczne przeznaczone do ubijania ziemi przy budowie telekomunikacyjnych linii napowietrznych i kablowych.

1.2. Normy związane

PN-61/H-74219 Rury stalowe bez szwu gorąco walcowane lub ciągnięte ogólnego przeznaczenia. Warunki techniczne
PN-64/H-83151 Odlewy ze staliwa węglowego i stopowego konstrukcyjnego
PN-63/H-83152 Staliwo węglowe. Gatunki
PN-63/H-83203 Odlewy ze staliwa. Tolerancje wymiarowe

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Wielkości. W zależności od kształtu i wymiaru podstawy ubijaka rozróżnia się trzy wielkości ubiaków:

- ubiak o podstawie okrągłej średnicy 100 mm i masie około 7,5 kg — UO 100,
- ubiak o podstawie okrągłej średnicy 160 mm i masie około 11 kg — UO 160,
- ubiak o podstawie kwadratowej o wymiarze boku 200 mm i masie około 14 kg — UK 200.

2.2. Przykład oznaczenia ubijaka o podstawie okrągłej średnicy 160 mm:

UBIAK UO 160 BN-68/3238-03

3. WYMAGANIA

3.1. Główne wymiary i przykładowa konstrukcja ubiaków podane są na rys. 1 ÷ 3.

Nietolerowane wymiary podstawy stanowią górne wymiary graniczne odlewu.

Tolerancje wymiarowe odlewów w III klasie dokładności wg PN-63/H-83203.

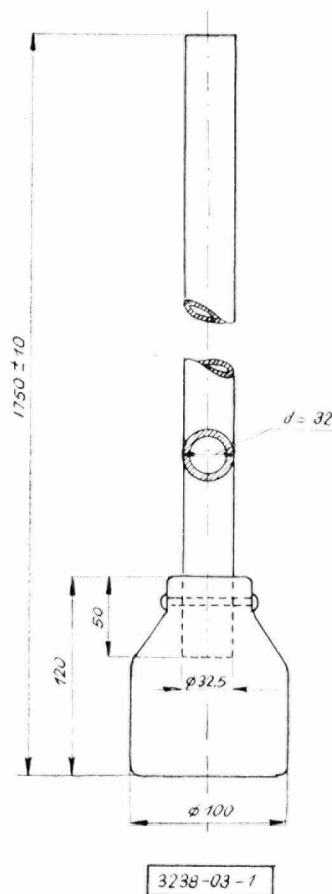
3.2. Materiał. Podstawa ubijaka — staliwo węglowe 20LI wg PN-63/H-83152. Trzon i rękojeść — rura stalowa bez szwu wg PN-61/H-74219.

Na trzon ubijaka UO 100 i rękojeść trzona ubijaka UK 200 zaleca się rurę K-32×3-R, na trzon ubijaka UO 160 — rurę K-38×3-R, na trzon ubijaka UK 200 — rurę K-42×3-R.

3.3. Wykonanie. Podstawa ubijaka powinna być odlana zgodnie z PN-64/H-83151. Otwór dla trzona powinien mieć cylindryczny kształt na całej głębokości.

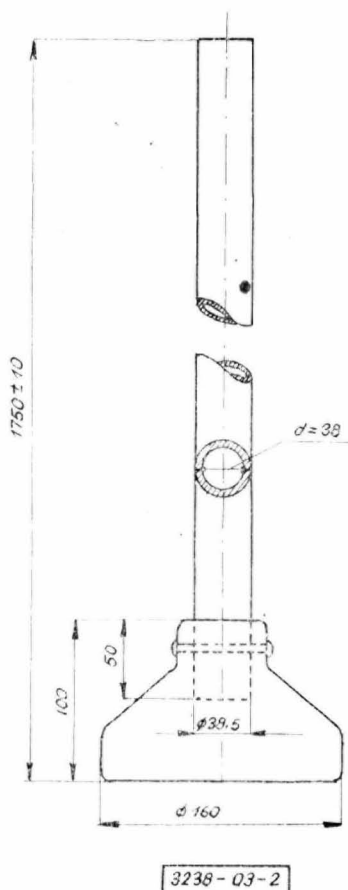
Osadzenie trzona w otworze powinno być trwałe i sztywne.

Rękojeść ubijaka UK 200 powinna być osadzona w trzonie w sposób uniemożliwiający obracanie się i przesuwanie wzdłużne.



Rys. 1. Ubijak UO 100

Zjednoczenie Budownictwa Łączności
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Budownictwa Łączności
dnia 16 maja 1968 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i odbioru
od dnia 1 stycznia 1969 r. (Mon. Pol. nr 32/1968 poz. 220)



Rys. 2. Ubijak UO 160

4. PRZECHOWYWANIE

Ubijaki należy przechowywać w pomieszczeniach zabezpieczających je przed wpływami atmosferycznymi.

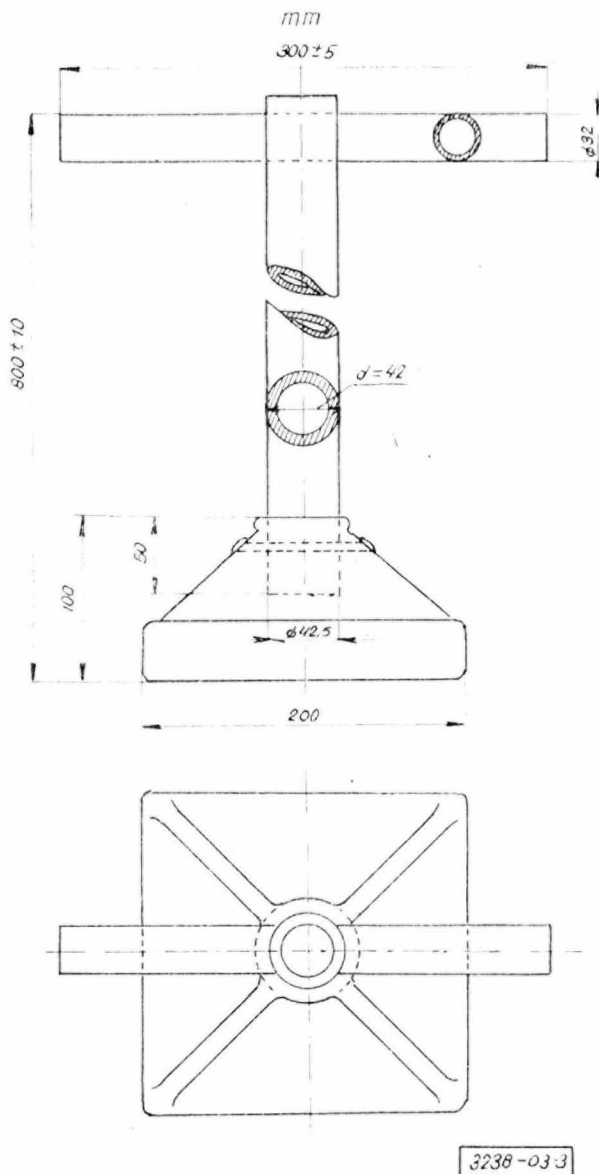
5. BADANIA

5.1. Program badań. Ubijaki jednej wielkości, przedstawione do odbioru, należy poddać sprawdzeniu:

- materialów,
- wymiarów,
- wykonania.

5.2. Pobieranie próbek. Z przedstawionej do odbioru partii ubijaków jednej wielkości należy pobrać sposobem losowym do badań wg 5.1 b) i c) próbkę o liczności podanej w tablicy.

Liczność partii sztuk	Liczność próbki sztuk	Dopuszczalna liczba sztuk niedobrych
1	2	3
do 25	5	0
26 ÷ 100	10	1
101 ÷ 400	25	2



Rys. 3. Ubijak UK 200

5.3. Opis badań

5.3.1. Sprawdzenie materiałów na zgodność z 3.2 należy wykonać przez sprawdzenie zaświadczeń kontroli technicznej wytwórni.

5.3.2. Sprawdzenie wymiarów na zgodność z 3.1 należy wykonać za pomocą przymiaru liniowego i suwmiarki.

5.3.3. Sprawdzenie wykonania na zgodność z 3.3 należy wykonać przez oględziny nieuzbrojonym okiem.

5.4. Ocena wyników badań. Przedstawioną do odbioru partię ubijaków jednej wielkości należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli badania wg 5.1 dadzą wynik dodatni.

Ubijak uznany za niedobry ze względu na którekolwiek z badań nie podlega dalszym badaniom.